

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.445/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Koszó Tivadar ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - dr. Földesi Ferenc ügyvéd által képviselt **(alperes neve, címe)** alatti székhelyű alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. május 9. napján kelt 10.a.G.40.086/2012/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja** és az alperest terhelő marasztalás összegét 2.105.990,- (Kettőmillió-egyszázötezer-kilencszázkilencven) Ft-ra és ennek az elsőfokú ítéletben írt mértékű és tartamú kamatára leszállítja.

Az alperest terhelő elsőfokú eljárási költség összegét 276.890,- (Kettőszázhetvenhatezer-nyolcszázkilencven) Ft-ra leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 22.930,- (Huszonkettőezer-kilencszázharminc) Ft, ugyanígy az alperest, fizessen meg 168.165,- (Egyszázhatvannyolcezer-egyszázhatvanöt) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felek közötti szerződéses kapcsolat keretében a felperes több alkalommal nemzetközi fuvarozást végzett az alperes megbízásának megfelelően. A megállapodás értelmében a fuvardíj tartalmazza a fuvarozás során felmerülő valamennyi költséget. Az alperes a fuvardíj fizetését az áru átvételét igazoló eredeti CMR fuvarlevél melléklettel beérkező számla ellenében, annak kézhezvételétől számított 45 naptári nap fizetési határidővel vállalta.

A felperes 14.225 euró értékben végzett szállításokat, melyből - többszöri felszólítás után - az alperes 6.394 eurót megfizetett.

A felperes keresetében 7.831 eurónak megfelelő 2.388.690,- Ft és annak 2011. július 14. napjától a jegybanki alapkamat 7 %-ával növelt mértékű kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperes szerződésben foglalt fizetési kötelezettségének nem tett eleget.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A perbeli követelést annyiban vitatta, hogy a felek között átfogó elszámolási viszony alakult ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 2.388.690,- Ft, valamint ennek 2011. július 14. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összegének megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére. Kifejtette, a felperes keresetleveléhez az alperes elzárkózó magatartása miatt nem tudta mellékelni a felek közötti előzetes egyeztetési dokumentumokat. Az alperes nem reagált a felperes felszólító leveleire, a bíróság felhívására sem tett eleget az idéző végzésben foglaltaknak, érdemi előkészítő iratot nem terjesztett elő. Álláspontja szerint az alperes szándéka a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető joggyakorlásra irányult. Az alperes tisztában volt a bizonyításra szoruló tényekkel, a bizonyítási teherrel. Megfelelő idő állt rendelkezésére érdemi előkészítő irata előterjesztésére. Az alperes mulasztására figyelemmel a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdését alkalmazva marasztalta a kereseti kérelemben foglaltak szerint.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást, eljárási jogszabályokra alapozva hozott ítéletet. Vitatta a felperes által csatolt számlák megalapozottságát, utalt arra, hogy ezt az elsőfokú bíróság sem vizsgálta.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan hozott a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésére alapított mulasztásos ítéletet.

Az alperesnek a Pp. 139. §-ában foglaltakból következően az első tárgyaláson elő kellett volna terjesztenie ellenkérelmét, amely vagy a per megszüntetésére irányul, vagy érdemi védekezést, illetve ellenkövetelést tartalmaz a felperes kereseti kérelmével szemben. Az ellenkérelemben ugyancsak elő kellett volna adnia az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait.

Az eljárás irataiból kitűnően az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az első tárgyalásra szóló 2. sorszámú idéző végzésben felhívta az alperest a Pp. 139. §-a szerinti nyilatkozat megtételére, egyidejűleg a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményt kilátásba helyezte. A felhívás eredménytelensége okán az elsőfokú bíróság a tárgyaláson helytállóan az ügy érdemében határozott, tekintettel arra, hogy a felhívás ellenére késlekedő alperes nyilatkozatának további bevárása a per befejezését késleltetné. Tény, hogy az alperes a tárgyaláson utalt arra, hogy a felek között elszámolási vita van, erre vonatkozó okirati bizonyítékot azonban nem csatolt. Az ellenkérelmet az alperesnek az első tárgyaláson, a felperes kereseti nyilatkozatát követően kell megtennie, az csak akkor minősül joghatályosan előterjesztettnek. Az alperes a tárgyalás

berekesztéséig nem tett a felperes kereseti követelésére érdemi nyilatkozatot. Önmagában az az alperesi kijelentés, miszerint nem ismeri el a felperesi követelés jogalapját és összegezését sem, nem jelenti azt, hogy a felperes konkrét tényelőadását vitatja. A felperes állításának kétségesé tételéhez ugyanis nem elegendő a követelés általában való vitatása, hanem az alperesnek az elsőfokú bíróság felhívásában is megjelölt tényállításokat, nyilatkozatokat, bizonyítékokat is elő kell adnia (BH 2010. 2212. számú döntés). A másodfokú eljárásban új tényre, körülményre az alperes már nem hivatkozhat (Pp. 235. § (1) bekezdés). Az alperes a fellebbezésben sem tette vitássá a felperes részéről a fuvarfeladat elvégzését, a számla megküldését és esedékességét, valamint az abban érvényesített fuvardíj összegét. Fellebbezésében ugyan utalt a felek között fennálló egyéb elszámolási vitára, azonban az erre alapított beszámítási kifogás előterjesztése a Pp. 247. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban kizárt.

Mindezekre figyelemmel alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében védekezése körében a tényállás feltáratlanságára és a bizonyítás lefolytatásának szükségességére.

A fellebbezés annyiban alapos, hogy a felperes a kereset benyújtása időpontjában érvényes euró MNB középárfolyam - 305,03 Ft - átszámításával terjesztette elő forintban tőkekövetelését. Ez akkor lenne indokolt, ha a kamat kezdő időpontját is a kereset benyújtásának idejéhez igazította volna. Jelen esetben - elfogadva a kamat kezdő időpontjaként 2011. július 14. napját - az eurókövetelés forintba történő átváltása során a 2011. július 14. napján érvényes, 268,93 Ft MNB középárfolyamot kellett alkalmazni.

A kifejtettek figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperes marasztalásának tőkeösszegét 2.105.990,- Ft-ra leszállította.

Az alperes fellebbezése kisebb részben (12 %) megalapozottnak bizonyult, erre figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében az ítélet tábla leszállította az általa fizetendő elsőfokú eljárási költség összegét.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felek pervesztességük arányában kötelesek fizetni - külön felhívásra - az állam javára a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés, 15. § (1) és (3) bekezdés alapján.

S z e g e d , 2013. február 14. napján

Dr. Kemenes István sk.. Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.. Kiss Gabriella sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró